

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 29.05.2015

На 29.05.2015 отбелязваме паметта на:

Св. Препободномъченица Теодосия

Житие на Св. Препободномъченица Теодосия

[ЖИТИЕ НА СВЕТА ПРЕПОДОБНОМЪЧЕНИЦА ТЕОДОСИЯ - 29.05.2015](#) > [Житие на Св. Препободномъченица Теодосия](#)

СУЕВЕРИЯ СРЕД ДНЕСНИТЕ ХРИСТИЯНИ

Суеверието е грях

Някои християни считат, че суеверието е нещо безобидно. Предпочитат „да чукнат на дърво“, да не се ръкуват през прага или през масата, да не пресекат пътя на излизащия и т.н., „за всеки случай“, „да не би да стане нещо“, както мислят. „Абе аз да си го спазвам – казват, – пък то, ако няма полза, няма нищо да ми навреди“.

Мнозина така мислят: ако няма полза от суеверието, поне няма да навреди. Така ли е наистина? Не, тъкмо напротив. **От суеверието никога няма полза, но винаги има вреда.**

Суеверието е измислица на духовно нездрави хора. Празна работа, „повели от човеци, които се отвърщат от истината“ (Тит 1:14), „бабешки басни“ (1 Тим. 4:7), които са „скверни“, според св. апостол Павел.

Бог ни призовава да познаем истината, и истината ще ни направи свободни (Иоан 8:32), докато суеверията, напротив, поробват хората. Човек се страхува от последствията, ако не изпълни съответния суеверен обичай, страхува се, че няма да му върви, че ще се разболее и т.н. Само истината ни прави свободни, а суеверието е пагубна лъжа, която ослепява човека, оглупява го и понякога го води до отчаяние.

Както е известно, в юдаизма има голямо количество външни, повърхностни, а понякога и напълно безсмислени предписания, които Спасителят Христос строго е изобличавал: „Водачи слепи, които комара прецеждате, а камилата поглъщате!“ (Мат. 23:24). Но както е било преди 2000 години, така и сега, хората често пъти следват напълно безсмислени обичаи, а главното пренебрегват.

Например телевизията, а и останалите медии, дават на хората „компетентни“ съвети, на кой празник какво трябва да се яде (2). Като че ли Божественото Православие се свежда до една религия на готвенето, в което най-важно е подходящото ястие за съответния празник, и почти никога не се говори за подготовката на човешката душа за Бога и Вечността. И е логично, че това постоянно противопоставяне (понякога прикрито, но винаги опасно) срещу най-висшата форма на религиозност – богооткровеното християнство, в крайна сметка довежда до разцвет на най-примитивните форми на религиозно чувство – суеверните представи и езически поверия.

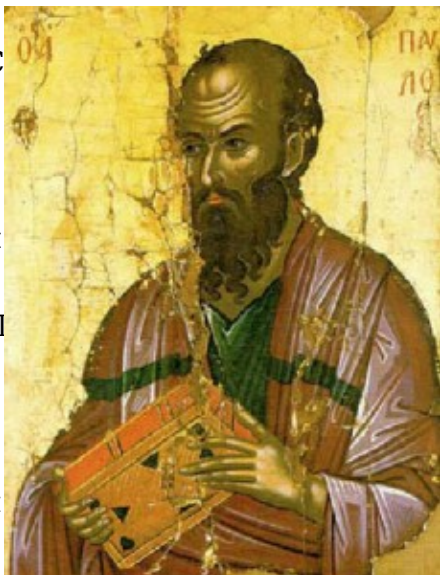
Начинът, по който се разпространяват суеверията също потвърждава неразумие и безсмисленост. Често пъти суеверия от различни райони, градове и села напълно си противоречат едно на друго, но въпреки това те се разпространяват като епидемии, поразявайки с глупостта си множество хора и обширни местности. И въпреки отсъствието на здрав разум, хората стриктно следват суеверните ритуали, защото така било наредено. И е безсмислено да се пита, от кого именно е наредено. Отговор нама да последва.

Вредата от суеверието е прикрита. Суеверието е погрешна вяра, самоизмама. Хубаво ли е човек да се самозалъгва? Лошо е, разбира се. Ето още една вреда – самозалъгването.

Всеки човек днес строго внимава да не се подлъже в житейските си дела. Да не го измамат. Пита, интересува се: за осигуровки, за такси, за заплати, за пенсии, за заеми и за всичко, което засяга земния живот. Знае с точност всичко това. Богати и бедни, учени и прости внимават да не би да се заблудят в житейското, временното, мимолетното. Никой не казва: „Безобидно е. Даже и да не е вярно, поне няма вреда от него“. Напротив, треперят за краткото си житейско благополучие. Треперят за скоропребодното, нищожното. Как тогава за вечното си битие допускат да се заблуждават? Как с лекота се самозалъгват за вечната си участ и за онова, което се отнася до нея? Как допускат да се залъгват за безкрайния си живот и да вярват на празни работи? Безобидно ли е да вярва човек в глупости? Не, **вредата от суеверията е, че те откъсват човека от здравата вяра.** Бавно и неусетно, но сигурно. Около нас виждаме хиляди такива премери. И човек може да края на живота си да не забележи, и да умре в суеверната си заблуда.

Това е така, понеже суеверието се явява като заместител на здравата вяра. То е вяра-фаршификат. Както сламата наподобява на злато по цвета си, така и суеверието се представя за християнска вяра. И ако този, който твърди, че сламата е злато, е смешен, какво да кажем за огромното мнозинство люде, считащи се за православни християни, които приемат суеверието за християнство?

Свещеното Писание многократно осъжда суеверието. (5).

„Гледайте, братя – казва св. апостол Павел, – да ви не увлече някой с философия и с празна измама според човешкото предание, според стихийните световни, а не според Христа“ (Кол. 2:8). И добавя: „От скверни и бабешки басни отбягвай, а се упражнявай в благочестие“ (1 Тим. 4:7).

„В последните дни ще настанат усилни времена... лукави човеци и чародеи ще напредват в злото, като заблуждават и биват заблуждавани“ (2 Тим. 3:1, 13).

„Не се обръщайте към ония, които извикват мъртвци, и при магьосници не ходете, и не се оставяйте да ви осквернят. Аз съм Господ, Бог ваш.“ (Лев. 19:31). „И ако някоя душа се обърне към ония, които извикват мъртвци, и към магьосници, за да ги последва в блудството им, Аз ще обърна лицето Си против оная душа и ще я изтребя измежду народа ѝ“ (Лев. 20:6).

Защо тогава суеверието е толкова примамливо? Причината е тривиална: **суеверието обещава бързо и лесно решаване на всички проблеми**. Само с „натискане на копчето“ (6). Без морални ангажименти. Без покаяние. А такава „безболезнено“ решаване на проблемите, разбира се е илюзия.

Но човек е много повече склонен да приеме фалшивите илюзии, пълни с големи обещания, отколкото здравата Христова вяра, която го учи на смирение, на добродетел, и подготвя човека за вечния живот и за блаженство в Царството Христово. Поради това, че ние се намираме в състояние на грехопадение, много по-лесно възприемаме злото, измамата, самозаблудата, порока, отколкото добродетелта, смирението, целомъдрието, въздържанието. Да вземем за пример едно невинно дете. За да го научим на добро, ние трябва да проявим много усилия и голямо постоянство. Обратно, злото то научава веднага, без усилие. Причината за това е нашето грехопадение. То стои в основата на суеверията.

Всеки от нас се сблъсква с житейски проблеми. **Как правилно да посрещаме тези проблеми и как да ги решаваме по богоугоден начин ни е показано в учението на Светата Христова Църква**. Там за всеки проблем има и конкретно предписание. Но често пъти то изисква нравствени усилия от християнина, изисква човек да се смири, да пости, да се моли усърдно, с постоянство, да благодотвори на ближния. А това не е по вкуса на днешния

горделив, самомнителен и сладострастен човек.

Заговорете в обществото за целомъдрие, въздържание, смирение, кротост. Ще ви се изсмеят. Злото и грехът днес неимоверно са извратили мисленето на хората. В обществото сега се ценят пороците: гордост, самомнение, бруталност, разврат, сладострастие, алчност, сквернословие. Тези пороци днес се пропагандират усилено по телевизията, по вестниците, по интернет и по всички други медии. Какво значи това? Не значи ли, че хората ценят именно тях? Съвременният човек с жадност попива тези пороци и ги предава и на децата си.

За всичко това Бог наказва грехолюбивите хора, без значение дали те се именуват християни или не. Много такива „християни“ съзнават, че са наказвани от Бога (например чрез болести, природни бедствия, обществени катаклизми и т.н.), но не искат да изоставят греха. Искат хем да грешат, хем да нямат проблеми. А това е невъзможно. **Има ли грях, трябва да има съответстващо покаяние. Ако няма съответстващо на греха покаяние, Бог праща наказание за греха** (ако не в земния живот, то след раздялата на душа и тяло).

И така, притиснати от проблемите, хората търсят някакво бързо и лесно решение. **Такова „бързо и лесно“ решение представлява суеверието.** Дават например в църква потника на някой човек, „да му чете отчето“, и готово, проблемът ще се реши. Така поне си вярват. Отиват сутрин да отключат църковните врати, и готово: каквото си пожелаят, ще се сбъдне. Възникне ли някакъв неясен проблем, казват „магия“ и отиват за „киприянови молитви“, които ще „развалят магията“. Болни ли са, отиват при „ясновидеца“, „екстрасенса“ или „лечителя“, който ще ги „излекува“. Без усилие, просто и лесно. Плащат, и готово. После продължават да вършат старите си грехове и пороци. Тук никой не изисква от тях покаяние, смирение, скъсване с греха, пост, въздържание. А и самите те не искат. Затова и проблемите остават. **Божественият духовен закон гласи: има ли грях, има и страдание.** Не е възможно човек да заобиколи този закон. Който върши грехове, непременно ще страда, а заради него може и други да страдат. Затова суеверието никога не разрешава проблемите, а само заблуждава хората. Празна е вярата в „ясновидци“, „гледачи“ и „лечители“.

В словото Божие е даден правилният начин на посрещане на проблемите. Правилната вяра в Бога. Истинското познание за нещата. Нека ги следваме.

1) Учение на... С., 1941, с. 25.

2) Или какво трябва да се извърши, като най-често биват препоръчвани суеверни и маловажни неща.

3) А и Свещеното Предание, и църковните канони също го изобличават като тежък грях: „Ония, които се обръщат към магьосници..., за да узнаят от тях не ще ли им открият нещо, каквото желаят,... нека подлежат на правилото, определящо шестгодишно покаяние. На същото наказание трябва да се подхвърлят и ония, които водят мечки или други животни за съблазън на простите хора и които предсказват щастие, съдба, родословие и много други подобни неща; също така и тъй наричаните облакогонци, обайници, поставчици на предпазни талисмани и гадатели. Ония пък, които упорстват в това и не искат да се отвърнат и отклонят от подобни вредни и езически измислици,

постановихме да се изгонват свършено из Църквата..." (VI Вс. събор, правило 61)

4) Суеверният тип човек има точно такава представа за отношението си към Бога. Има ли проблем, отива в Църква, носи хлябове, храна, вещи или друго, каквото е необходимо; там свещеникът чете нещо непонятно (т.е. "копчето е натиснато"), в резултат на което човек очаква да се задвижи някакъв тайнствен духовен механизъм, божеството да бъде умилостивено и проблемът да се реши. Накрая човек заплаща. И готово.

Автори: йеромонах Висарион (Зографски) и йеромонах Йоан (Филипов)

Този текст се публикува по благословението на йеромонах Висарион (Зографски)

ЗАЩО КАТО ЗНАЕЛ ЧЕ АДАМ ЩЕ ПАДНЕ БОГ НЕ МУ ПОПРЕЧИЛ

иф Ватопедски

Ако Бог му беше попречил, тогава щеше да се получи, че Той се намесва и премахва свободата на човека, която Сам му е дал като дар.

Ако беше отнел свободата, тогава и цялото поведение на човека, и в крайна сметка и спасението, би било по принуда. Човекът би престанал да бъде личност и би се превърнал в лишено от собствена воля същество. Бог предпочел да измени Своя замисъл за човека, но не и да отнема свободата му – основната съставна част на човешката личност.

Освен това Бог, противно на дяволското коварство и завист, постъпил с човека справедливо,

оказвайки му благоденствие и с това. Дяволът предполагал, че прелъстявайки човека, ще попречи на изпълнението на Божествения замисъл и ще лиши човека от неговото богоподобие; със самото това ще отнеме достойнството му и ще отмъсти на Бога.

Бог не започнал да пречи на дявола в осъществяването на коварния му план, за да го съкруши напълно с бъдещото възприемане на човешката природа при възплъщението Си; а човекът, паднал в жертва на коварството, по този начин бил възнесен по-горе от всяко началство и власт, сила и господство и от всяко име (Еф. 1:21) и в днешно време, и във вечността.

Следователно противодействието от страна на Бога на падението на човека би го лишило от достойнството, което той сега наследява благодарение на ипостасното съединение със Самия Бог – при Неговото възплъщение.

Автор: Старец Йосиф Ватопедски

Източник: Атонски беседи

ЖИТИЯ НА СВЕТИИ ЗА 27.05.2015

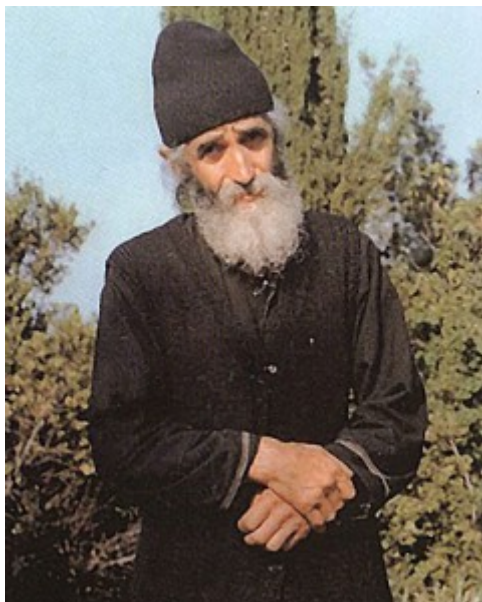
На 27.05.2015 отбелязваме паметта на:

Св. свмчк Терапонт Сердикийски – Софийски

Житие на Св.свмчк Терапонт Сердикийски - Софийски

[ЖИТИЕ НА СВ. СВЕЩЕНОМЪЧЕНИК ТЕРАПОНТ СЕРДИЙСКИ _СОФИЙСКИ_ - 27052015>Житие на Св.свмчк Терапонт Сердикийски - Софийски](#)

ЗА СЪВРЕМЕННИЯ ЧОВЕК

1.

Старецът каза: “Днешните хора са се отдалечили от своите духовници, и помислите и различните страсти са ги задушили. Те ходят на изповед при психиатрите. Вземат таблетки, за да забравят проблемите, които ги тревожат. Не след дълго проблемът отново изниква, и се повтаря същото. Това е, което става. Докато, ако всеки оправи себе си вътрешно, би спал като агне и не би търсил таблетки.”

2. Старецът каза: “Светът е изгубил смисъла на живота, и трябва да го намери. Неверието причинява огромна вреда. Всичко започва от него.”
3. Старецът каза: “Злото е скъсало веригите и навсякъде е черно, като на разорано поле. Но ако засеем полето, през пролетта то ще се раззелени и ще ни даде плодове. Така и светът сега живее в тъмнината на злото. Ще дойде и добро време, но за това е нужна сеитба.”
4. По-нататък старецът каза: “От друга страна, аз забелязвам добро безпокойствие и завръщане към манастирите. Бог да помогне за това завръщане. Във всеки случай, сега живеем в тъмен период. Хората ще се завърнат. Те ще видят, че това е безумие. Трудно ми е да разбера, как така дори и образовани хора вършат големи безумия.”
5. Старецът каза: “Ще дойде време, когато едни ще пеят и ще пият в центровете, а други ще отиват в църквите и манастирите на бдения!”
6. Старецът каза: “Сега лошият човек се представя за добър. Масонът например се представя за добър и богобоязлив, но държи чанта, в която е скрит дяволът. Той твърди, че води хората по правия път, и когато върви напред, дяволът показва единия си рог от чантата. “Но какво е това?” – питат любопитни хората, когато се убеждават, че това е дяволът. А той им казва: “Това е патладжан. Вървете след мене.” Тоест, когато ние знаем, че се вършат бесовски дела, те ни ги представят като добри и полезни.”

7.

Старецът каза: “Не може, с безкористна любов и с благодарност към Бога. Да оставим светските хора. Горките, те със светското си възприемане на нещата са напълнили психиатриите. Те казват: еди-кой си е успял, защото е построил голяма къща, а на мене не ми провървя в живота и т. н. И започват да работят без прекъсване. Те не разбират, че не е успял именно този, който е построил къща, по-голяма, отколкото му е необходимо. Работят, насилват душата си и ги хваща стрес, притеснения и депресия. Но и тези, на които е “провървяло”, страдат от същото, защото и те възприемат нещата по светски. Понеже в сърцата им цари егоизъм, Божията благодат е далече от тях!”

ка всеки работи, колкото

8. Старецът каза: “Сега хората се радват на материалното. Ако имат нова кола – сърцето им бие. Ако имат хубава къща – сърцето им бие. Ако имат хубави дрехи, обувки или нещо друго – сърцето им бие. Ако си купят и яхта – сърцето им бие. Тоест, те се радват на материалните неща. Но ако живеят ангелски живот, ще считат всичко това за нищожно.”
9. За поведението на съвременните хора старецът разказа на посетителите следния случай: “Имаше един старец овчар, който живееше в една колиба в гората. През войната превърнаха колибата в склад и я напълниха с различни неща, храни, напитки и т. н. Един ден войниците се нахраниха богато и се напиха. Също и старецът. Поради невнимание стана пожар и огънят обхвана колибата. Тогава един войник казва на стареца: “Чичо Атанасий, колибата гори!” А той му отговорил: “Абе, нека гори!” Виждате ли, старецът живееше по някакъв друг начин и му беше безразлично за колибата. Така постъпват и хората: живеят с материалното и са безразлични към духовното. Отдават сърцето си на материалното, и след това се отдалечават от Бога.”
10. Старецът каза: “Днешният народ е годен само за паради, а не за битки. Не му говори за битки. Но ще видите, че щом премине тази буря, нещата ще се променят. А сега е необходимо да се отдели медта от златото.”

Автор: Дионисий Тацис

Източник: Да превърнеш чуждата болка в своя

ПРЕДИ И СЛЕД КРЪЩЕНИЕТО - БЕСЕДИ С НОВОНАЧАЛНИЯ

ДЕСЕТА БЕСЕДА

- Няма време.

- И все пак ти намираш време да храниш тялото си за поддържане на своя временен живот! Но кажи: кое е по-важно: тялото или душата? Ако ти признаваш душата за по-добрата част от себе си, то направи за душата поне това, което правиш за тялото. Ти намираш време за грижи за тялото, което ще изгние в гроба, а нямаш време да се погрижиш за своята безсмъртна душа!

Ще ти кажа с Христовите думи: **Каква полза за човека, ако придобие цял свят, а повреди на душата си?**(Мат. 16:26).

Тъкмо затова повече от всичко, даже повече отколкото смъртта, се бой да не погубиш своята душа! Християнската вяра дава живот на душата, съединявайки я с Бога - източника на живота; а ти казваш: „Нямам време да изпълнявам християнските си задължения!“.

Търси време и го намери, каквото и да става, намери го въпреки всичко в света! Никой в света няма право да те лишава от това време; никаква власт, никаква твар няма право да ти отнеме вечното спасение на твоята душа; и ако някой би се осмелил да посегне на него, ти трябва да се ръководиш от Апостолското слово: **Съдете, справедливо ли е пред Бога да слушаме вас повече, отколкото Бога** (Деян. 4:19 - слав. прев.).

Ти казваш: „Моите занятия, моето положение ме възпрепятстват да се погрижа за спасението на душата“.

Истина ли е това? Помисли хубавичко. Ако ти, като премислиш, все пак кажеш „да“, то аз ще ти отговоря така: „Трябва да оставиш тези занятия и да си избереш други!“.

Животът преминава бързо, а вечността пребъдва безкрайно. Затова и мисълта за вечността трябва да преобладава над всичко останало!

Но ще ти кажа решително, че няма такова положение, в което да би било невъзможно да се спасим. Може да бъде трудно, но не е невъзможно! Нека да бъдем откровени: да разгледаме, истина ли е, че ти не би могъл да се спасиш, живеейки по християнски в твоето положение и при твоите занятия.

Пречат ли ти те да се помолиш сутрин и вечер с внимание и усърдие?

Пречат ли ти те, в течение на деня да издигаш сърцето си към Бога, да принасяш вътрешна молитва, да Му представяш своите мъки, своите лишения, скърби, изкушения и да просиш от Него помощ и сила?

Пречат ли ти те да се покоряваш безусловно на Божията воля, да смиряваш сърцето и ума си, да обичаш ближния си и да му помагаш според силите си, да очистиш себе си чрез сърдечно покаяние?

Има ли такива занятия, при които човек не може да дойде в Църквата, или, когато грехът обременява душата му, да не може да дойде при свещеника и да получи от него опрощение и наставление?

По съвест ти знаеш, че винаги ще се намери време за това, което силно се желае. Необходимо е само да искаме доброто и да го искаме непрестанно. Не казвай, че нямаш време да постъпваш по християнски. Това значи да лъжеш себе си и другите. Истинското християнство се състои не толкова във външни проявления, колкото във вътрешното служение на Бога **с дух и истина**.

Ти можеш да кажеш, че нямаш толкова време и възможности, колкото би желал да имаш. Да предположим, че е така, но нали Бог иска сърдечно разположение и добра воля. Не е необходимо голямо свободно време, за да обичаш Бога и ближния си, за да се бориш с лошите наклонности и да се разкайваш за греховете си, за да се помолиш сутрин и вечер, да почетеш или послушаш Евангелието и да бъдеш на Литургията в неделя или на празник.

А други правят това и много повече от това, независимо от своите важни занятия и трудове. Прави и ти същото с искрена добра воля и ще бъдеш добър християнин.

Помни, че който не дава на Бога своето време, него Бог ще лиши от Своята блажена вечност!

ПРОЕКТ СОЦИАЛЕН ЕРАЗЪМ И
СОЦИАЛНА КУХНЯ ПРИ ХРАМ
"СВ.ПРОРОК ИЛИЯ"

На 24.05.2015 на празника на Българската просвета, култура и славянска писменост в социалната кухня при храм „Св. пророк Илия“ („Дружба 2“) се включиха доброволци американци по програмата Еразъм. Днес менюто беше традиционен български боб. В Социалната кухня няколко недели през месец май се включиха чуждестранни доброволци по тази програма.

Erasmus student network (ESN - в превод Мрежа на студентите по Еразъм) е една от най-големите неправителствени студентски организации в Европа. Основната цел на всички секции от мрежата на ECH е да помагат на чуждестранните студенти по програмата Еразъм, които се установяват в съответната държава. ECH България участва активно в международни проекти на ECH като SocialErasmus (Социален Еразъм), Erasmus in Schools (Еразъм в училище), PRIME, ESN Survey (ECH изследване), EDUK8 (Обучение) и др.

Целта на проекта Социален Еразъм е да включи международните Еразъм студенти в социални и доброволчески дейности в държавата домакин, с които да подпомогне местното общество по различни начини. Обменът по Еразъм е възможност за международните студенти да опознаят нови култури, образователни системи и да създадат незабравими приятелства. Проектът Социален Еразъм допринася за всичко това, като в същото време дава възможност на студентите да обогатят себе си и местното общество. За целите на проектът Социален Еразъм е и участието на чуждестранни студенти доброволци в приготвянето на топъл обяд за над 350 човека в Социалната кухня при храм „Св. пророк Илия“ (кв. „Дружба 2“)

ДЕЦАТА ОТ ХРАМ "СВ.ПРОРОК ИЛИЯ"

В деня на Българската просвета, култура и славянска писменост, тази неделя на 24.05.2015 г. за децата от Неделно училище при храм "Св. пророк Илия" (кв. "Дружба"2) бе организирано специално забавление. След св. Литургия, в двора на храма, се събраха децата за вълнуващото пътуване до близкия Цирк. Днес мнозина от тях за първи път се возиха на метро и бяха изключително приятно впечатлени от цирка, който посетиха!

Днешният празник за децата, които се трудят през цялата учебна година, бе осъществен с благословението на нашите свещеници протоерей Емилиян Костадинов и протоерей Димитър Москов и организиран от Православното братство при храма. Благодарни сме на Цирк Балкански, който дари билетите на децата и направи днешния ден незабравим за тях. На представлението децата гледаха атрактивни клоуни, балансьори, комици, жонгльори, огнени фонтани, акробати, балет, дресури.

ИЗЛЕЗЕ НОВИЯ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

*Излезе нов **брой 191**, на Енорийски лист "Благовестие". Може да го намерите по-долу*

[Енорийски лист – Благовестие, брой 191](#)

7 НЕДЕЛЯ СЛЕД ПАСХА - НА СВ.ОТЦИ ОТ ТЪСЕЛЕНСКИ СЪБОР

Това като каза Иисус, дигна очи към небето и рече: Отче! дойде часът:прослави Сина Си, за да Те прослави и Син Ти, според както си Му дал власт над всяка плът, та чрез всичко, що си Му дал, да даде тям живот вечен. А вечен живот е това, да познават Тебе, Едного Истиннаго Бога, и пратения от Тебе Иисуса Христа; Аз Те прославих на земята, свърших делото, що Ми бе дал да изпълня.

И сега прослави Ме Ти, Отче, у Тебе Самия със славата, що имах у Тебе преди свят да бъде.

Явих Твоео име на човеците, които си Ми дал от света; те бяха Твои, и Ти Ми ги даде, и спазиха Твоео слово. Сега разбраха, че всичко, що си Ми дал, е от Тебе; защото словата, що си Ми дал, предадох им ги, и те приеха и разбраха наистина, че съм от Тебе излязъл, и повярваха, че Ти си Ме пратил. Аз за тях се моля; не за цял свят се моля, а за тях, които си Ми дал, защото са Твои.

И всичко Мое е Твое, и Твоео Мое, и се прославих в тях. Не съм вече в света, но те са в света, а Аз ида при Тебе, Отче Светий! опази ги в Твоео име, тях, които си Ми дал, за да бъдат едно, както сме и Ние. Когато бях с тях на света. Аз ги пазех в Твоео име; ония, които си Ми дал, опазих, и никой от тях не погина, освен погибелния син, за да се сбъдне Писанието. А сега ида при Тебе и казвам това в света, за да имат в себе си Моята радост пълна.

(Йоан 17:1-13)

